

GALERIA

73

Tradicionàrius 2000 avança sense oblidar la tradició

Núria Zayas

El barri de Gràcia de Barcelona acull la 13a edició del Cicle de Música Tradicional i Popular.

OPINIO

11

Llibertat(s) d'expressió

Pere Martí

13

Etapé respon

Fabià Estapé / Toni Canis

Un vocabulari per...

Miquel Ramon

15

Biblioteques

Josep Porcar

16

Dies de calèndules

Martí Domínguez

17

La sorprenent cruïlla xilena

Antoni Traveria

18

De Kadar a Franco

Llibert Ferri

19

Som-hi, amb les eleccions

Miquel Payeras

L'esclau lliure

Ramon Barnils

Els irreductibles...

Xavier Vinader

82

Breu història del temps, 1

Joan Francesc Mira

El moment de l'edició

Els esdeveniments dels últims mesos en el món editorial català (la integració de Columna al grup Planeta, la crisi al Grup 62...), al marge de la petita història que tinguen al darrere, com ara les qüestions personals o les diferents maneres de veure les coses, són senyals de la reconversió que viu el llibre en català.

Com les altres indústries culturals, el món del llibre pateix avui les conseqüències dels canvis d'hàbits socials i culturals; de la supremacia cada vegada més aclaparadora de les grans cultures (l'anglo-saxona, la hispana...); dels canvis en el món de la distribució, amb la irrupció de les grans superfícies i les grans cadenes comercials; i també de la introducció de les noves tecnologies i, especialment, d'Internet.

Són grans paraules que no volen dir res més que la lògica del mercat s'imponeix també sobre el món de l'edició en català i facilita els replantejaments estratègics i les fusions en el món editorial.

Des d'una cultura com la nostra això no és dolent. Cal que les dimensions de les editorials es redifinesquen i s'adaptin a la realitat de la seua demanda. D'aquest redimensionament eixirà un sector editorial potent —econòmicament viable i sanejat—. Sense un sector editorial potent, la llengua i la cultura catalana tindrien problemes per ser normals, que és l'aspiració menys pretensiosa i més irrenunciable que se'ns ocorre.

És important, doncs, que les grans editores continuen tenint clar el paper fonamental que representen i, al

costat del legítim i imprescindible objectiu de la rendibilitat econòmica, tinguen present que la normalització de la nostra cultura és també necessària perquè el dia de demà hi pugua haver un sector editorial i una indústria cultural sòlids.

Són necessàries les fusions i adquisicions en el món editorial del llibre i de la música perquè hi haja empreses fortes que puguen afrontar els grans projectes que tota cultura necessita. Però també són necessàries les editorials petites, ja que són aquestes, per exemple, les que acostumen a descobrir els nous valors literaris. Cal que siga possible la coexistència dels grans i dels petits, garantia de pluralisme i vitalitat cultural.

També calen xarxes de distribució modernes, que arriben a tot arreu, i que puguen competir amb les cadenes multinacionals estrangeres (si aquesta competició ja l'aconseguem en l'ali-

mentació i el cinema, com poden ser casos com el de Caprabo o Lauren Films, per què no en el sector del llibre i la música?). I, paral·lelament, aquests nous grups han de poder conviure al costat de les llibreries tradicionals, que no vol dir antiquades. Aquestes llibreries tradicionals asseguruen un servei de més proximitat als consumidors.

Tot això és necessari, però difícil d'aconseguir si no hi ha una política cultural decidida i desacomplexada que ho fomenti. I la política cultural (que no s'ha de veure reduïda només a la normalització lingüística) és l'única que pot fer possible que el mercat cultural de l'àrea lingüística catalana siga realment d'onze milions de persones. ■

“La política cultural, que no s’ha de reduir a la normalització lingüística, és l’única que pot fer que el mercat de l’àrea catalana siga realment d’onze milions de persones.”